

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													ערכין-אין מקדישין	
		מאן דאמר													מימרא	
כה.	כה.															מאי קמ"ל? דאין מחשבין חדשים עם ההקדש
																אין מחשבין חדשים עם ההקדש
																מה טעם קאמר, מה טעם לא גואלין לאחר יובל פחות משנה? משום דאין מחשבין חדשים עם ההקדש.
כה.	כה.															אין מחשבין חדשים וכל.
																מנין שאין מחשבין חדשים עם ההקדש? ת"ל: (ויקרא כ"ז) וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות, שנים אתה מחשב, ואי אתה מחשב חדשים מניין שאם אתה רוצה לעשות חדשים לשנה עושה, היכי דמיל? כגון דאקדישה בפלגא דארבעין ותמני? ת"ל: וחשב לו הכהן, מ"מ.
																המקדיש שדהו בשעת היובל - נותן בורע חומר שעורים חמשים שקל כסף.
כה.	כה.															היו שם נקעים עמוקים עשרה טפחים, או סלעים גבוהים עשרה טפחים - אינן נמדדין עמה, פחות מכאן - נמדדין עמה.
																הקדישה שתיים ושלש שנים לפני היובל - נותן סלע ופונדיון לשנה, ואם אמר הריני נותן דבר שנה בשנה - אין שומעין לו, אלא נותן את כולו כאחד
																אחד בעלים ואחד כל האדם מה בין בעלים לכל אדם? אלא שהבעלים נותנין חומש, וכל אדם אין נותנין חומש.
כה.	כה.															כור זרע ולא כור תבואה, מפולת יד ולא מפולת שוורים.
																לא מעבה ולא מידק אלא בינוני.
																היו שם נקעים עמוקים כל.
כה.	כה.															ליקדשו באנפי נפשיהן
																וכי תימא, כיון דלא הוו בית כור לא הוו קדשי
																שדה - מה ת"ל? לפי שנאמר: (ויקרא כ"ז) זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף, אין לי אלא שהקדיש כענין הזה, מנין לרבות לתן וחצי לתן, סאה ותרקב וחצי תרקב? ת"ל: שדה, מ"מ
כה.	כה.															הכא בנקעים מלאים מים, דלאו בני זריעה נינהו.
																דיקא נמי, דקתני דומיא דסלעים, ש"מ.
																אי הכי, פחות מכאן נמי
כה.	כה.															הנהו נגאני דארעא מיקרו, שידרי דארעא מיקרו.
																הקדישה שתיים ושלש וכל.
																(ויקרא כ"ז) ונגרע מערכך - אף מן ההקדש, שאם אכלה הקדש שנה או שתיים, אי נמי לא אכלה אלא שהיתה לפניו - נותן סלע ופונדיון לשנה.
כה.	כה.															ואם אמר הריני נותן כל.
																מנין שאם אמרו בעלים הרינו נותנין דבר שנה בשנה שאין שומעין להם? ת"ל: (ויקרא כ"ז) וחשב לו הכהן את הכסף, עד שיהא כסף כולו כאחד, אחד בעלים ואחד כל אדם, מה בין בעלים לכל אדם? שהבעלים נותנין חומש, וכל אדם אין נותנין חומש.
																הקדישה וגאלה - אינה יוצאה מידו ביובל
כה.	כה.															גאלה בנו - יוצאה לאביו ביובל
																גאלה אחר או אחד מהקרובים וגאלה מידו - יוצאה לכהנים ביובל.
																גאלה אחד מן הכהנים והרי היא תחת ידו, לא יאמר: הואיל והיא יוצאה לכהנים ביובל והרי היא תחת ידי הרי היא שלי, אלא יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכל אחיו הכהנים.
כה.	כה.															(ויקרא כ"ז) אם לא יגאל את השדה - בעלים (ויקרא כ"ז) ואם מכר את השדה - גיזבר (ויקרא כ"ז) לאיש אחר - לאחר ולא לבן
																אתה אומר: לאחר ולא לבן, או אינו אלא לאחר ולא אח?

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator										
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר										
ערכין-אין מקדישין										
כה:						!				כשהוא אומר איש - הרי אח אומר, הא מה אני מקיים אחר? אחר ולא לבן.
כה:						ז				ומה ראית לרבות את הבן ולהוציא את האח?
כה:						!			◇	מרבה אני הבן, שכן קם תחת אביו ליעידה ולעבד עברי.
כה:						ז			◇	אדרבה, מרבה אני את האח, שכן קם תחת אחיו לייבום
כה:						!			◇	כלום יש יבום אלא במקום שאין בו, הא יש בן אין יבום.
כה:						ז				ותיפוק ליה דהכא תרתי והכא חדא
כה:						!				משום דעבד עברי מהאי פירכא נמי הוא דנפקא ליה: כלום יש יבום אלא במקום שאין בו.
כה:								א	◇	בת מהו שתעמיד שדה לאביה? כיון דלענין יבום בן ובת כי הדדי פטרי - מוקמה, או דילמא כיון דלענין נחלה בת במקום בן כי אחר דמיא - לא מוקמה?
כה:								!	◇	כל - שהוא אחר במקום בן, והא נמי במקום בן כי אחר דמיא.
כה:								א	◇	אשה מי מעמיד לה שדה? בעל מוקים לה דהוא יורש לה, א"ד בן מוקים לה שכן נוטל בראוי כבמוחזק?
כה:										תיקו.
כה:									◇	הקדישה פחות משתי שנים לפני היובל, מהו שתצא לכהנים?
כה:									◇	מאי דעתיך? (ויקרא כ"ז) ונגרע מערכך, והיה השדה בצאתו ביובל, דבת גירעון אין, דלאו בת גירעון לא, אדרבה, אם לא יגאל את השדה, והיה השדה בצאתו ביובל, והאי נמי בת גאולה היא.
כה:										גאלה אחד מן הכהנים כל.
כה:										(ויקרא כ"ז) לכהן תהיה אחוזתו - מה ת"ל? מנין לשדה שיוצא לכהנים ביובל וגאלה אחד מן הכהנים, מנין שלא יאמר: הואיל ויוצאה לכהן והרי היא תחת ידי ותהא שלי, ודין הוא, בשל אחרים אני זוכה, בשל עצמי לא כ"ש ת"ל: אחוזתו, אחוזה שלו ואין זה שלו, הא כיצד? יוצא מתחת ידו ומתחלקת לאחיו
כה:										הגיע יובל ולא נגאלה, הכהנים נכנסין לתוכה ונותנין את דמיה, דברי ר' יהודה
כה:										נכנסין ולא נותנין
כה:										לא נכנסין ולא נותנין, אלא נקראת שדה רטושין עד היובל השני, הגיע היובל השני ולא נגאלה, נקראת שדה רטושי רטושין עד היובל השלישי, לעולם אין הכהנים נכנסין לתוכה עד שיגאלנה אחר.
כה:									א	מ"ט דרבי יהודה?
כה:									◇	גמר קודש קודש ממקדיש בית, מה להלן בדמים, אף כאן בדמים.
כה:									א	ור"ש?
כה:									◇	גמר קודש קודש מכבשי עצרת, מה להלן בחנם, אף כאן בחנם.
כה:									ז	ורבי יהודה נמי גיליף מכבשי עצרת
כה:									!	דנין קדשי בדק הבית מקדשי בדק הבית, ואין דנין קדשי בדק הבית מקדשי מזבח.